

Az Üllői Keresztelő Szent János Egyházközség Hírlevele

2025. SZEPTEMBER 21.
ÉVKÖZI 25. VASÁRNAP

Okosan kell felhasználnunk a földi javakat, a mulandó életet, hogy igazi, örök értékeket szerezzünk általuk. A gazdagság lehet a jótékonyosság forrása is. Sok embert áldottak már azért, mert szerette és segítette a szegényeket, aki örömét találta abban, hogy másokkal jót tehetett. Hálas volt Istennek is, mert ő maga nem szorult segítségre.

► *Olvasmány: Ám 8, 4–7*

Isten nem nézi jó szemmel a társadalmi élet visszásait sem. Ámosz próféta által felemeli szavát az elbizakodott és dőzsölő gazdagok ellen, a lenézett és elnyomott szegények érdekében. Az utolsó ítéleten Jézus is számonkéri a mások ellen elkövetett igazságtalanságokat és kárpótlást ígér a szegényeknek és megalázottaknak.

► *Szentlecke: 1 Tim 2, 1–8*

Az Egyház köteles minden emberért imádkozni. Ez a kötelesség abból származik, hogy a mennyei Atya minden embert meghívott az igazság ismeretére és az örök üdvösségre. Jézus Krisztus ugyancsak minden emberért áldozta fel életét a kereszten.

► *Evangélium: Lk 16, 1–13*

Isten azért adta a földi javakat, hogy üdvösségünk biztosítására használjuk fel azokat. Sok ember valóban sok jót tesz az Istentől kapott javaival. Egyesek viszont önző módon visszaélnék velük. Mások rovására gyarapítják javaikat és bűnös célra használják fel azokat.

SZENTJEINK

► **Szeptember 23. - Pietrelcinai Szent Pio (Padre Pio)** szerzetes ünnepe. 1887-ben született, kapucinus szerzetes lett, 1910-ben szentelték pappá. Urunk sebhelyeit (stigmáit) viselte testén. Kiváló gyóntató. 1968. szeptember 23-án halt meg San Giovanni Rotondóban. II. János Pál pápa 2002-ben avatta szentté Rómában a vi-lág minden tájáról összegyűlt hívek jelenlétében. A régi bazilika közelébe, ahol Szent Pio atya ereklyéi pihennek, építettek egy hatalmas új templomot, amelynek teljes befejezéséhez a világ minden tájáról gyűjtötték az adományokat. Minden este közös rózsafüzér imával kéri

a szent közbenjárását, és a zarándokok sokasága keresi fel e helyet, hogy lelki vigasztalást nyerjen.

► **Szeptember 24. - Szent Gellért** püspök és vértanú ünnepe. Velencei bencés szerzetes. Útban a Szentföld felé Magyarországra vetődik, Szent István király marasztalására hazánkban telepszik meg. Szent Imre lelki ve-zetője, bakonybéli remete, majd csanádi püspök. 1046-ban a pogány magyarok a később róla elnevezett hegyről a mélységbe taszították.

IMÁDSÁG

URAM, tégy engem a te békéd eszközévé, hogy ahol gyűlölet van, oda szeretetet vigyek, ahol sérelem van, oda megbocsátást, ahol széthúzás, oda egyetértést, ahol tévedés, oda igazságot, ahol kétség, oda hitet, ahol kétségbeesés, oda reményt, ahol sötétség, oda világosságot, ahol szomorúság, oda örömet.

Hogy ne vigaszt keressek, hanem vigasztaljak; hogy ne megértést keressek, hanem másokat értek meg; hogy ne engem szeressenek, hanem szeretetet nyújtsak.

Mert, amikor adunk, akkor kapunk, amikor megbocsátunk, mi nyerünk bocsánatot, amikor meghalunk, akkor születünk meg az örök életre.
Amen. *Assisi Szent Ferenc*

EGY GONDOLAT

Keresztségem napján és azóta is gyakran megtapasztaltam Isten jóságát. Időnként gondolok-e rá és köszönetet mondok-e érte?

ADOMÁNYAIKAT köszönettel fogadjuk

az Üllői Katolikus Egyházközség számlájára.

Számlaszámunk: OTP 11784009-22238928

IRODAI IDŐ: hétfő, 17:00–18:00 a plébánia hivatal SZENTMISÉK RENDJE:

Hétfőn 18:00 és szerda reggel 07:30.

Szombat este vigília 17:30 – Vasárnap reggel 09:30.

HIRDETÉSEK

► Évközi XXV. vasárnapon (szept. 21.) élután 5 órakor az ifi (nagyok) közösség összejövetele a közösségi házban!

► Jövő héten csütörtökön (szeptember 25-én) este 6 órától szentségimádás!

"Istenünk, te szent törvényedet az isten- és emberszeretet parancsában foglaltad össze. Add, hogy parancsaidat megtartva eljussunk az örök életre."

Évközi 25. hét - vasárnap, C évben

Ám 8,4-7; 1Tim 2,1-8; Lk 16,1-13

„Egy szolga sem szolgálhat két úrnak.”

Krisztus hiteles követéséhez szükséges annak megtapasztalása, ami fölött évek hosszú során át hajlamosak vagyunk szemet hunyni, hogy kimondatlanul s talán öntudatlanul is, de csaknem szüntelenül két úrnak szolgálunk, ha nem többnek – világosan kimondva: bálványimádók vagyunk. Hiszen mindaz bálvány, amit elébe helyezünk Istennek, márpedig, valljuk be, amikor erőt vesznek rajtunk a szenvedélyek, indulatok, kívánságok, Isten másodrendű szereplő lesz az életünkben, jelentéktelen háttérfigura, vagy még az sem.

Nagyon szomorú, nagyon kiábrándító tapasztalat, úgyhogy ezzel szembesülve sokan fel is adják a szentségre való törekvést, amely pedig éppenséggel ennek a két- vagy többfelé sántikálásnak a teljes fölszámolása volna. Fiatalok sokszor értetlenül, sőt némi riadalommal olvassák az igazán nagyok, Szent Ágoston vagy John Henry Newman bíboros pesszimista kijelentéseit az ember nyomorúságáról, az áteredő bűn okozta sebzettségünkről, létezésünk zavaróan és kiábrándítóan bonyolult voltáról. Mindannyian sima útról álmodoztunk: elfogadtuk, hogy minden kezdet nehéz, de hittük, hogy egyszer csak egy radikális döntés után minden egyértelművé és könnyűvé lesz. Annyi lelki gyakorlat, annyi isteni megvilágosítás, lelki öröm s oly sok fönséges Tábor-hegyi élmény után miért kell újra és újra megtapasztalnunk, hogy mégis még mindig két vagy több úrnak szolgálunk?

Eleséseink fájdalmas realizmusa arra tanít, hogy távolságtartóan és némi gyanakvással tekintsünk vallási lelkesedésünkre. Csöndes, békességes óráinkban se feledjük, ahogy a szentek sem feledték soha, hogy kicsoda az Isten, és kik vagyunk mi, gyarló emberek. Imádkozzunk úgy, ahogy Néri Szent Fülöp imádkozott: „Uram, ne bízzál te annyira Fülöpben, mint Fülöp bízik benned, mert még megcsal téged.” Ugyanakkor Simon Péterrel valljuk meg, az ő harmadszori vallomásának alázatával: „Uram, te mindent tudsz, azt is tudod, hogy szeretlek téged.”

A bűn útja széles és kényelmes, de a halálba vezet. Ezen halad az evangéliumbéli hűtlen intéző, akit nem bűnében, hanem ügyességében és nem lankadó, találékonny újramezdésében állít elénk példaképül az Úr. A vallásoskodás és kegyeskedés útja is széles és kényelmes. Az ember szemet huny a lelke mélyén bóbiskolva, de bármikor fölhergelődő vadállatok létezése fölött, s elhiszi, hogy ő csak egy Úrnak szolgál. Ő mindig a jót követi, indítékai mélyen a hitből fakadnak, őt soha nem befolyásolja a pénz, a hírnév és a test... Jó érzés lehet ilyen idiótának lenni, de csak egy darabig – a fölébredés aztán annál kínosabb. (fr. Barsi Balázs ofm)

► SZÓ SZERINTI ÜZENET

Az evangélista hangsúlyozza, hogy

– A keresztény embernek el kell döntenie, hogy az Úrnak, vagy a vagyonnak (a gonosznak) akar szolgálni.

– A meghozott döntéshez Jézus követőinek viszont hűségnek kell maradniuk mind a kisebb, mind a nagyobb eseményekben.

– A földi életet felelősen kell élni, nagylelkűen megnyílván a rászorulóknak, és az elesettek felé. Ezeket az irgalmas gesztusokat dicséri meg az Úr, s kéri az övétől.

– Az irgalmas és hűségese életvitelnek jutalma a mennyország öröme.

– A keresztények legyenek nyitottak arra, hogy másoktól tanuljanak, tapasztalatot szerezzenek.

► PATRISZTIKUS NÉZŐPONT

Szent Ágoston: Másként értelmezve: e világ minden gazdagsága „igazságtalan gazdagság”, bárhonnan származzon is. Mert ha az igazi gazdagságot keresed, az máshol van. Az, amelyben Jób még akkor is bővelkedett, amikor meztelen volt: teljes szíve, amellyel teljesen Istenre hagyatkozott. Igazságtalan gazdagságnak nevezik, mert nem igazi gazdagság: sok nyomorúsággal jár, és mindig ki van téve az élet esetlegességeinek; ha igazi gazdagság lenne, elűzné a szorongásaidat.

► LITURGIKUS NÉZŐPONT

A mai evangélium (Lk 16,1-13) arra figyelmeztet, hogy az evilági javakat is az Isten Országának és annak örömhírének fényében, ahhoz méltó módon kezeljük. „Aki a kicsiben hű, az a nagyban is hű”. A földi vagyont és értékeket nem szabad önző módon kuporgatni, jogtalanul eltulajdonítani, a szegényeket és szűkölködőket semmibe venni, megrövidíteni és kisemmizni, ahogyan az olvasmányból (Ám 8,4-7) hallhatjuk. E gondolatokkal is kapcsolatba hozható a szentlecke tanítása (1Tim 2,1-8): Isten „azt akarja, hogy minden ember üdvözlődjön és eljusson az igazság ismeretére.”

Az egyetemes könyörgések az evangélium szellemében fogalmaznak meg kéréseket, hogy a földön ránk bízottakban Istenhez hűek lehessünk: „Kérjük, testvéreim, Urunkat, a mindenható Istent, hogy okos és hűségese szolgálainak bizonyuljunk!” (papi bevezető ima); „Segítsd Egyházadat, hogy a rábízott szent titkoknak hűségese kezelője legyen!” (első könyörgés); „Világosítsd meg a népek vezetőit, hogy a közhatalmat igazságosan és szeretettel gyakorolják!” (második kérés); „Segíts mindnyájunkat, hogy földi javainkból sok jót tehesünk embertársainkkal!” (harmadik könyörgés); „Add, hogy a fiatalok a jó ügy szolgálatába állítsák testük erejét és lelkük tehetségét!” (negyedik fohász); „Urunk, Istenünk! Te szolgálatodba fogadtál minket, és nagy értéket bízál ránk. Add, hogy egész szívvel szolgáljunk neked, és a ránk bízott javakat a te szent terveid szerint használjuk!” (papi záró imádság). Ehhez kapcsolódva hangzik el az első választható áldozási ének (Zsolt 118,4-5) is: „Azt parancsoltad nekünk, hogy pontosan megtartsuk tanításodat. Adj jó irányt útjainknak, hogy mindig akaratodat kövessem.”